

การพัฒนาทักษะภาษาจีนเพื่อการทำงาน สำหรับพนักงานนวดแผนไทย Chinese Language Skill Development in Working as Thai Traditional Masseuses

สิริรัตน์ วาวแว

Sirirat Waowaew

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

Faculty of Humanities and Social Sciences, Lampang Rajabhat University

Corresponding Author, E-mail: sirirat827@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์เกี่ยวกับภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย 2) เพื่อสร้างคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย และ 3) เพื่อพัฒนาทักษะภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้บริการการนวดแผนไทยในจังหวัดลำปาง โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือในการวิจัย คือ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย 2) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษา พบว่า 1) ข้อมูลและวิเคราะห์เกี่ยวกับประโยชน์สนทนาที่ใช้บ่อยในการนวดแผนไทย สามารถแบ่งได้ทั้งหมด 18 หมวด 2) ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของคู่มือเพื่อหาค่าสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ผลรวมคะแนนเท่ากับ 3 ดังนั้น ค่า IOC แสดงให้เห็นว่า คู่มือมีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้องและความเชื่อถือได้ และ 3) ความพึงพอใจของผู้อบรมที่มีต่อเอกสารประกอบการอบรม โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}=4.76$; $S.D.=0.46$) และผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวด

แผนไทยพบว่า คะแนนทักษะภาษาจีนของผู้เข้าอบรม ในระหว่างก่อนการอบรม ($\bar{X}=5.2$; S.D.=1.03) และหลังการอบรม ($\bar{X}=8.90$; S.D.=1.20) มีค่าสถิติ T-test เพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นพัฒนาการในการเรียนที่ดีขึ้น องค์ความรู้จากการวิจัย คือ การสร้างคู่มือภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยที่สามารถนำไปประยุกต์สร้างสื่อรูปแบบอื่นเพื่อเพิ่มศักยภาพตนเองและเผยแพร่ให้แก่ผู้สนใจ

คำสำคัญ: ทักษะภาษาจีน; ภาษาจีน; งานบริการ; พนักงานนวดแผนไทย

Abstract

The objectives of this research are as follows: 1) to study and analyze information about the Chinese language for working as Thai masseuses; 2) to obtain a working Chinese manual for Thai masseuses; and 3) to develop Chinese language skills in work as Thai masseuses. The population consists of Thai traditional masseuses in Lampang Province which are collected by purposive sampling method. The research instruments are as follows: 1) questionnaire about Chinese language for working as Thai Traditional masseuses; 2) satisfaction towards the Chinese manual for working as Thai Traditional Masseuses. The Statistics for data analysis are conducted by frequency, mean, percentage, standard deviation, and T-test.

The results show that 1) the conversation sentences frequently used in Thai massage can be divided into eighteen categories; 2) the results of the effective performance review of the manual to find out the index of item-objective congruence (IOC) from three experts, the sum of the scores equal three, indicating that the manual is effective, relative, and reliable; 3) the satisfaction of the respondents towards the training materials in overall is at highest level ($\bar{X}=4.76$; S.D.=0.46). The comparison of Chinese language for working as Thai masseuses indicates that Chinese skills for working as Thai masseuses of the participants before the training ($\bar{X}=5.2$; SD=1.03) and after the training ($\bar{X}=8.90$; S.D.=1.20) found that the T-test results of these participants have higher scores which demonstrate that improvement of learning is higher. The

body of knowledge from research implies that Chinese manual for Thai Traditional Masseuses can be created and able to apply for developing to other forms of media in order to increase their own potential and propagate to people who interest it.

Keywords: Chinese Skill; Chinese Language; Service; Thai Traditional Masseuses

บทนำ

ปัจจุบันการนวดแผนไทยหรือหัตถเวชกรรมไทยเป็นศาสตร์และศิลป์อีกแขนงหนึ่งที่สำคัญของหลักวิชาการแพทย์แผนไทยในการต่อสู้กับโรคร้ายไข้เจ็บต่าง ๆ การนวดไทยในปัจจุบันเป็นภูมิปัญญาที่ได้ผ่านการบูรณาการร่วมกับองค์ความรู้ของศาสตร์การแพทย์ในระบบการแพทย์อื่น ๆ จนพัฒนาเป็นการนวดไทยที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ทั้งในประเทศและในระดับนานาชาติ (กรุงเทพฯ, 2562) การนวดไทยเป็นศาสตร์ที่ว่าด้วยการตรวจ การวินิจฉัย การบำบัด การส่งเสริม และการฟื้นฟูสุขภาพ ด้วยวิธีการกด การคลึง การบีบ การตัด การดึง การประคบ และการอบ ทั้งนี้ตามหลักวิชาการแพทย์แผนไทย การประคบสมุนไพร การอบสมุนไพร รวมทั้งกายบริหารฤๅษีดัดตนจัดเป็นองค์ความรู้ในวิชาการนวดไทย ซึ่งรัฐบาลเองมีนโยบายในการนำทุนทางสังคมและวัฒนธรรมที่สะสมมาในอดีตมาเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วัฒนธรรม สุขภาพและสปา เพื่อให้มีคุณภาพและมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น อันเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตชุมชน (พสุนิต สารมาศ และคณะ, 2551) โดยการนำทุนทางวัฒนธรรมของประเทศมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างผลิตภัณฑ์และบริการให้เป็นวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ที่สามารถต่อยอดสู่อุตสาหกรรมทางวัฒนธรรม โดยเชื่อมโยงทั้งมรดกวัฒนธรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชน และกิจกรรมทางวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู บูรณะมรดกทางวัฒนธรรม รวมถึงการปรับปรุงงานหรือซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งล้วนอยู่ในหลักเกณฑ์ของงานพื้นฐานด้านสังคมในการพัฒนาเมืองวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวชาวจีนเป็นกลุ่มหนึ่งที่เข้ามาประเทศไทยในอัตราค่อนข้างสูงและจากการที่เศรษฐกิจจีนเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงไม่กี่ปี ส่งผลให้คนจีนมีรายได้สูงขึ้นเริ่มมีวิถีชีวิตและทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การใส่ใจคุณภาพสินค้าและการบริการ

มากกว่าราคาหรือปริมาณ การเสริมบุคลิกภาพ โดยเฉพาะกระแสการดูแลสุขภาพ การรับประทานอาหารปลอดสารพิษ และการลงทุนด้านรูปร่างหน้าตาและผิวพรรณให้ดูดี ดังนั้น ธุรกิจเสริมความงามจึงได้รับความนิยมอย่างมาก โดยเฉพาะการนวดแผนไทยซึ่งมีเอกลักษณ์ในการนำองค์ความรู้ด้านการแพทย์แผนไทยที่สืบทอดจากภูมิปัญญาโบราณ รวมถึงการนำสมุนไพรไทยมาเป็นวัสดุและอุปกรณ์ในการนวดที่สนองความต้องการของคนจีน ในปี พ.ศ. 2561 นักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 10.63 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วร้อยละ 7.90 ระยะเวลาพำนักเฉลี่ยนาน 7.76 วัน ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย 49,154 บาทต่อคน ซึ่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว 522,264.78 ล้านบาท (TAT Review Magazine, ม.ป.ป.)

ในจังหวัดลำปางเองเป็นจังหวัดที่ได้รับการสนับสนุนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเมืองรอง จึงได้ประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามาเที่ยวในจังหวัดอย่างต่อเนื่อง จากสถิติของจังหวัดลำปางปี พ.ศ. 2563 มีนักท่องเที่ยวชาวจีนประมาณ 1,500 คน การสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้ใช้บริการนวดแผนไทยจะต้องส่งเสริมให้พนักงานสื่อสารภาษาจีน อธิบายรายละเอียดให้ลูกค้าได้ อันเป็นการสร้างความประทับใจและทัศนคติที่ดีต่อการบริการนวดแผนไทย ซึ่งจากการเก็บข้อมูลเบื้องต้นในเขตพื้นที่จังหวัดลำปางจำนวน 20 แห่ง เช่น ร้านนวด ร้านเสริมสวย โรงแรม สปา และแหล่งท่องเที่ยว พบว่า เมื่อนักท่องเที่ยวชาวจีนเข้ามาใช้บริการ ผู้ให้บริการไม่สามารถสื่อสารได้ จึงต้องอาศัยการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นบางครั้ง การใช้ภาษามือ และการแปลภาษาจากเครื่องมือสื่อสาร ซึ่งบ่อยครั้งที่ทำให้การสื่อสารผิดพลาด ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ให้บริการนวดแผนไทยขาดทักษะการฟังและพูดภาษาจีนในการสื่อสารเบื้องต้นแก่นักท่องเที่ยวชาวจีน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจในการพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาจีนโดยสร้างคู่มือภาษาจีนเพื่อการทำงานให้แก่พนักงานนวดแผนไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์เกี่ยวกับภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย
2. เพื่อสร้างคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย
3. เพื่อพัฒนาทักษะภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจการพัฒนาทักษะภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย โดยมี

ประชากร คือ ผู้ให้บริการด้านการนวด ประกอบด้วยผู้ให้บริการนวด ร้านนวด ร้านเสริมสวย โรงแรม สปา และการบริการนวดตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดลำปาง โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) 2) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประเมินผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาทักษะภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย คือ ผู้ที่สนใจเข้าร่วมอบรมภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยในจังหวัดลำปาง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้ประกอบการนวด พนักงานนวด หรือพนักงานต้อนรับสถานประกอบการด้านการนวด จำนวน 10 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการมีคุณสมบัติ คือ เป็นผู้ประกอบการ พนักงานต้อนรับในสถานประกอบการนวดในจังหวัดลำปางหรือเป็นผู้ให้บริการการนวดในจังหวัดลำปาง

2. เครื่องมือในการวิจัยและสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์สนทนาที่ใช้บ่อยในการนวดแผนไทยมี 2 ตอน คือ 1) ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 2 ข้อ และ 2) ประเภทของบทสนทนาจำนวน 18 ข้อ จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการด้านการนวด ได้แก่ ร้านนวด ร้านเสริมสวย โรงแรม สปา การบริการการนวดตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดลำปาง สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 แบบสอบประเมินคุณภาพของคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านภาษาไทย ด้านภาษาจีน ซึ่งแบ่งการประเมินเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านเนื้อหาจำนวน 7 ข้อ 2) ด้านการดำเนินเรื่องจำนวน 4 ข้อ และ 3) ด้านการใช้ภาษาจำนวน 3 ข้อ โดยวิธีการหาค่าแบบ IOC

ส่วนที่ 3 แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการอบรมภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย แบบประเมินทั้งหมด 15 ข้อ สถิติที่ใช้ คือ T-test เป็นการวัดทักษะก่อนและหลังการอบรม

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามที่ใช้ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมที่มีต่อคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยจำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ คือ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบค่าสถิติโดยนำผลที่ได้เทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 – 4.49 หมายถึง ระดับมาก

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 – 3.49 หมายถึง ระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 – 2.49 หมายถึง ระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 – 1.49 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การทบทวน ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 2 การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับประโยชน์สนทนาที่ใช้บ่อยในการนัดแผนไทยจากร้านนวด ร้านเสริมสวย โรงแรม สปา การนัดในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการจัดทำคู่มือภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย ได้แก่ 1) การจัดลำดับข้อมูล โดยเรียงจากการบริการตั้งแต่การติดต่อสอบถาม ตลอดถึงหลังการให้บริการ 2) การนำประโยชน์สนทนาที่ใช้บ่อยในการนัดแผนไทยมาแปลเป็นภาษาจีน 3) การตรวจสอบความเรียบร้อย เป็นการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การแปล ความเรียบร้อยของงานเพื่อให้คู่มือมีความสมบูรณ์ 4) การจัดทำร่างคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบประสิทธิภาพของคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย ได้แก่ 1) การตรวจสอบคุณภาพของคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย เพื่อหาค่าความสอดคล้องของเนื้อหาในคู่มือ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน 2) การปรับปรุงคุณภาพของคู่มือตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 5 การทดลองใช้คู่มือกับผู้เข้าร่วมอบรมภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยแล้วประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการอบรม

ขั้นตอนที่ 6 การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมที่มีต่อคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย

ผลการวิจัย

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์เกี่ยวกับภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย โดยการใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ให้บริการด้านการนวด ได้แก่ ร้านนวด ร้านเสริมสวย โรงแรม สปา การบริการนวดตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ในจังหวัดลำปาง และใช้สถิติค่าร้อยละ (%) จำนวน 20 คน ปรากฏดังตาราง 1 และ 2 ดังนี้

ลำดับ	เพศ	จำนวน	ร้อยละ
1	ชาย	4	20
2	หญิง	16	80
		20	100
ลำดับ	สถานที่ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
1	ร้านนวด	10	50
2	ร้านเสริมสวย	2	10
3	โรงแรม	2	10
4	สปา	2	10
5	แหล่งท่องเที่ยว	4	20
6	อื่น ๆ	-	-
	รวม	20	100

ตาราง 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

จากตาราง 1 แสดงข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชายจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 เพศหญิงจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80 สถานที่ให้บริการร้านนวด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มากที่สุด แหล่งท่องเที่ยว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ร้านเสริมสวย จำนวน 2 คน คิดร้อยละ 10 โรงแรม จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และสปา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10 ตามลำดับ

ลำดับ	ประโยชน์สนทนาที่ใช้บ่อย	จำนวน	ร้อยละ
1	การเชิญชวนเพื่อรับการบริการนวดแผนไทย	16	80
2	การแนะนำและการสอบถามข้อมูลบริการนวดแผนไทย	7	35
3	การสอบถามและการให้บริการข้อมูลบริการนวดแผนไทย	11	55
4	การสอบถามความต้องการใช้บริการของลูกค้า	10	50
5	การถามและการตอบเกี่ยวกับค่าบริการนวด	9	45
6	การต่อรองราคา	18	95

ลำดับ	ประโยชน์สนทนาที่ใช้บ่อย	จำนวน	ร้อยละ
7	การแนะนำลูกค้าก่อนให้บริการนวด	8	40
8	การขอต่อเวลารับบริการนวดแผนไทย	11	55
9	การนัดหมายเวลาที่ลูกค้าจะกลับมาใช้บริการนวดอีก	6	30
10	การบอกให้ลูกค้าตรวจสอบสิ่งของและการนำสิ่งของกลับไปคืนให้ลูกค้า	12	60
11	การบอกอาการเจ็บปวด	13	65
12	การบอกประโยชน์ของการนวดแผนไทย	7	35
13	การแนะนำลูกค้าหลังการรับบริการนวด	14	70
14	การพูดคุยเกี่ยวกับการรับรองวิชาชีพนวดแผนไทย	7	35
15	การให้คำแนะนำแก่ลูกค้าก่อนใช้บริการนวดแผนไทย	15	75
16	คำสั่งที่ใช้ในการนวดแผนไทย	17	85
17	การถามและตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกของลูกค้า	9	45
18	การสอบถามเกี่ยวกับสุขภาพของลูกค้า	8	40

ตาราง 2 ประโยคสนทนาที่ใช้บ่อยในการนวดแผนไทย

จากตาราง 2 แสดงข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประโยคสนทนาที่ใช้บ่อย ดังนี้ การต่อรองราคา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 95 มากที่สุด คำสั่งที่ใช้ในการนวดแผนไทย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85 การเชิญชวนเพื่อรับบริการนวดแผนไทย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 80 การให้คำแนะนำแก่ลูกค้าก่อนใช้บริการนวดแผนไทย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 75 การแนะนำลูกค้าหลังการรับบริการนวด จำนวน 14 คน คิดร้อยละ 70 การบอกอาการเจ็บปวด จำนวน 13 คน คิดร้อยละ 65 การสอบถามและการให้บริการข้อมูลบริการนวดแผนไทย การขอต่อเวลารับบริการนวดแผนไทย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55 การสอบถามความต้องการใช้บริการของลูกค้า จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 50 การถามและการตอบเกี่ยวกับค่าบริการนวด การถามและตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกของลูกค้า จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45 การแนะนำลูกค้าก่อนให้บริการนวด การสอบถามเกี่ยวกับสุขภาพของลูกค้า จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40 การแนะนำและการสอบถามข้อมูลบริการนวดแผนไทย การบอกประโยชน์ของการนวดแผนไทย การพูดคุยเกี่ยวกับการรับรองวิชาชีพนวดแผนไทย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35 และการนัดหมายเวลาที่ลูกค้าจะกลับมาใช้บริการนวดอีก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 30 ตามลำดับ

นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีข้อเสนอแนะ โดยสรุปได้ ดังนี้ ภาษาจีนเป็นภาษาใหม่สำหรับผู้ให้บริการนวดแผนไทยและด้วยวิวุฒิของผู้ให้บริการจึงมีความต้องการให้ผู้วิจัยหาวิธีหรือแนวทางการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาให้สามารถสื่อสารกับผู้รับบริการได้อย่างถูกต้อง ซึ่งการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาจำเป็นต้องเน้นย้ำและนำไปใช้บ่อย ๆ เพื่อให้จดจำและเข้าใจประโยคได้

ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การสร้างคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของคู่มือ เพื่อหาค่าความสอดคล้องของเนื้อหาในสื่อแอนิเมชัน โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน และปรับปรุงคุณภาพของคู่มือตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีผลการตรวจสอบคุณภาพ ปรากฏดังตาราง 3

ข้อมูลที่สอดคล้อง	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
	1	2	3			
เนื้อหา						
1. ความสมบูรณ์ของวัตถุประสงค์	1	1	0	2	0.67	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. ปริมาณของเนื้อหาในแต่ละบท	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4. ความถูกต้องของเนื้อหา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5. ลำดับชั้นในการนำเสนอเนื้อหา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6. ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7. ความเหมาะสมของเนื้อหากับระดับของใช้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
การดำเนินเรื่อง						
1. ความเหมาะสมของลำดับชั้นการนำเสนอเนื้อหา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. ความชัดเจนในการดำเนินเรื่อง	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ข้อมูลที่สอดคล้อง	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ผลรวมของคะแนน	ค่า IOC	สรุปผล
	1	2	3			
3. ความน่าสนใจในการดำเนินเรื่อง	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4. การนำเสนอคู่มือมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	3	1	ใช้ได้
การใช้ภาษา						
1. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้กับวัยของผู้ใช้	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3. ความชัดเจนของภาษาที่ใช้สื่อความหมาย	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 3 ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของสื่อเพื่อหาค่าความสอดคล้องของเนื้อหาในคู่มือ

จากตาราง 3 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เห็นด้วยกับความสอดคล้องของคู่มือในข้อที่ 2, 3, 4, 5, 6 และ 7 ผลรวมของคะแนนพิจารณาจึงได้เท่ากับ 3 ดังนั้น ค่า IOC จึงเท่ากับ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คู่มือมีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้อง เชื่อถือได้ เนื่องจากมีค่าการประเมินเท่ากับ 1 สำหรับด้านการดำเนินเรื่องพบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาความสอดคล้องของคู่มือ ซึ่งมีผลรวมของคะแนนพิจารณาเท่ากับ 3 ในข้อที่ 1, 2, 3 และ 4 ดังนั้น ค่า IOC จึงเท่ากับ 1 ซึ่งเป็นค่าที่มีความเที่ยงตรงและสอดคล้อง ในส่วนด้านการใช้ภาษาพบว่า ผู้เชี่ยวชาญ ได้พิจารณาความสอดคล้องของคู่มือ ซึ่งมีผลรวมของคะแนนพิจารณาเท่ากับ 3 ในข้อที่ 1, 2 และ 3 ดังนั้น ค่า IOC จึงเท่ากับ 1 ซึ่งเป็นค่าที่มีความเที่ยงตรงและสอดคล้อง นอกจากนี้ ในแบบประเมินด้านเนื้อหา ในข้อที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับความสอดคล้องจำนวน 2 คน ไม่แน่ใจจำนวน 1 คน ดังนั้น ผลรวมในการพิจารณาจึงเท่ากับ 2 ค่า IOC เท่ากับ 0.67 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ จึงแสดงให้เห็นว่า คู่มือมีประสิทธิภาพและสอดคล้อง จึงได้นำมาปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ

ตามวัตถุประสงค์ข้อ 3 เพื่อพัฒนาทักษะภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย หลังจากที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงคู่มือตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและได้นำไปอบรมให้กับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการพัฒนาทักษะทางด้าน

ภาษาจีนซึ่งเป็นผู้ให้บริการนวดแผนไทย จำนวน 10 คน เป็นเวลา 30 ชั่วโมง โดยการอบรมจะเน้นการสื่อสารด้านการฟังและการพูด เริ่มจากการฝึกการออกเสียงที่ถูกต้อง คำศัพท์เกี่ยวกับการนวดแผนไทย บทสนทนาที่ใช้ในการนวดแผนไทย ฝึกการแต่งประโยค การจับคู่สนทนา และขั้นตอนสุดท้าย คือ การฝึกปฏิบัติจริงโดยให้นักศึกษาจีนที่มาเรียนภาษาไทยเป็นผู้เข้ารับบริการเพื่อทดสอบการสื่อสาร การประเมินผลการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาจีนจะใช้การสังเกตและแบบประเมินจากแบบทดสอบ ดังนั้น ผลการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาจีนให้กับกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏดังตาราง 4

คนที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		\bar{X}	S.D.
ก่อนเรียน	7	5	4	6	5	4	6	6	5	4	รวม=52	5.2	1.03
หลังเรียน	10	9	8	9	8	9	11	10	8	7	รวม=89	8.90	1.20
D	3	4	4	3	3	5	5	4	3	3	$\Sigma D = 37$		
D^2	9	16	16	9	9	25	25	16	9	9	$\Sigma D^2 = 143$		
												t = 2.60	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย

จากตาราง 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยทักษะภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยโดยใช้คู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยของผู้เข้าอบรมก่อนการอบรมเท่ากับ 5.2 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 และค่าเฉลี่ยหลังการอบรมเท่ากับ 8.90 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.20 เมื่อเปรียบเทียบทักษะภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยของผู้อบรมระหว่างก่อนอบรมกับหลังการอบรมพบว่า ค่าสถิติ t มีค่า 2.60 มีค่า .000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 แสดงว่า คะแนนก่อนการอบรมและหลังการอบรมมีความสัมพันธ์กัน ผู้อบรมได้รับการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยแล้วมีคะแนนหลังการประเมินหลังการอบรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย ปรากฏดังตาราง 5

ข้อ	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	การแปลความหมาย
1	ผู้เข้าร่วมอบรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอบรม	4.68	0.47	มากที่สุด
2	ผู้เข้าอบรมเกิดความสนใจและมีความกระตือรือร้นอยากอบรม	4.62	0.49	มากที่สุด
3	กิจกรรมในการอบรมทำให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง	4.65	0.49	มากที่สุด
4	คู่มือประกอบการอบรมทำให้ผู้เข้าอบรมตั้งใจในการอบรม	4.79	0.41	มากที่สุด
5	ผู้ฝึกอบรมมีการมีการดูแลเอาใจใส่ผู้เข้าอบรมและคอยกระตุ้นกำลังใจขณะอบรม	4.76	0.43	มากที่สุด
6	คู่มือประกอบการอบรมทำให้ผู้เข้าอบรมค้นพบข้อสรุปและนำข้อสรุปไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.68	0.47	มากที่สุด
7	คู่มือประกอบการอบรมทำให้ผู้เข้าร่วมอบรมมีความสุขและไม่เครียด	4.62	0.49	มากที่สุด
8	คู่มือที่ใช้ประกอบการอบรมมีความน่าสนใจมาก	4.71	0.46	มากที่สุด
9	คู่มือประกอบการอบรมทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียน	4.82	0.46	มากที่สุด
10	การอบรมโดยใช้คู่มือประกอบการอบรมช่วยให้ผู้เข้าอบรมมีความเข้าใจมากขึ้น	4.74	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย		4.76	0.46	มากที่สุด

ตาราง 5 ความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมที่มีต่อคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย

จากตาราง 5 พบว่า ความพึงพอใจของผู้อบรมที่มีต่อเอกสารประกอบการอบรม โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.76$; S.D.=0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีระดับพึงพอใจมากที่สุดเรียงตามลำดับ ดังนี้ เอกสารประกอบการเรียนทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียน ($\bar{X}=4.82$; S.D.=0.46) รองลงมา คือ คู่มือประกอบการอบรมทำให้ผู้เข้าอบรมตั้งใจในการอบรม ($\bar{X}=4.79$; S.D.=0.41) ผู้ฝึกอบรมมีการมีการดูแลเอาใจใส่ผู้เข้าอบรมและคอยกระตุ้นกำลังใจขณะอบรม ($\bar{X}=4.76$; S.D.=0.43) คู่มือประกอบการอบรมช่วยให้ผู้เข้าอบรมมีความเข้าใจมากขึ้น

($\bar{X}=4.74$; S.D.=0.45) คู่มือที่ใช้ประกอบการอบรมมีความน่าสนใจมาก ($\bar{X}=4.71$; S.D.=0.46) ผู้เข้าร่วมอบรมมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอบรมและคู่มือประกอบการอบรมทำให้ผู้เข้าอบรมค้นพบข้อสรุปและนำข้อสรุปไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{X}=4.68$; S.D.=0.47) กิจกรรมในการอบรมทำให้ผู้เข้าร่วมอบรมได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{X}=4.65$; S.D.=0.49) ผู้เข้าอบรมเกิดความสนใจและมีความกระตือรือร้นอยากอบรมและคู่มือประกอบการอบรมทำให้ผู้เข้าร่วมอบรมมีความสุขและไม่เครียด ($\bar{X}=4.62$; S.D.=0.49)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการพัฒนาทักษะภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย มีประเด็นสำคัญที่ควรอภิปราย ดังนี้

ตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์เกี่ยวกับประโยชน์สนทนาภาษาไทยที่ใช้บ่อยในการนวดแผนไทย ผู้วิจัยจึงได้นำประโยคสนทนาจากการลงพื้นที่เก็บข้อมูลมารวบรวมและนำมาจัดหมวดหมู่เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปใช้ โดยนำบทสนทนาตามหมวดหมู่ทั้งหมดมาแปลเป็นภาษาจีนให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และหลักการแปลภาษาจีน

ตามวัตถุประสงค์ที่ 2 เมื่อผู้วิจัยได้นำประโยคสนทนาภาษาไทยแปลเป็นภาษาจีนโดยนำมาแยกเป็นหมวดหมู่ทั้งหมด 18 หมวด ในบทสนทนาจะประกอบไปด้วยภาษาไทย ภาษาจีน พินอิน (คำอ่านที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นตัวเขียน) และคำอ่านภาษาไทย เพื่อสำหรับผู้ที่สนใจในการใช้ภาษาจีนแต่ไม่มีทักษะทางด้านภาษาจีนสามารถศึกษาด้วยตัวเองได้ สอดคล้องกับฉมาษา อ่ำขำ และคณะ (2551) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดการเรียนการสอนที่มีระบบ ขั้นตอนและสื่อการเรียนที่นักเรียนสามารถ ศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองและทราบความก้าวหน้าในการเรียนในทันทีที่จบเพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และหากยังไม่เข้าใจก็สามารถกลับไปศึกษาค้นคว้าใหม่ได้ ทั้งนี้ ครูเป็นเพียงผู้คอยช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาเท่านั้น หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดทำเป็นเล่มคู่มือภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย เพื่อให้คู่มือมีประสิทธิภาพจึงได้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบประสิทธิภาพของคู่มือโดยพบว่า ประสิทธิภาพของคู่มือภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย มีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้องและเชื่อถือได้ รวมถึงผลจากการประเมินความพึงพอใจของผู้อบรมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}=4.76$; S.D.=0.46) ซึ่งในการออกแบบการทำคู่มือต้องคำนึงถึงสิ่งที่กลุ่มเป้าหมาย

ต้องการและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการประกอบอาชีพของผู้เข้ารับการอบรม ดังที่ สนม ครุฑเมือง (2549) กล่าวว่า เอกสารประกอบการสอนเป็นเอกสารหรือสื่อที่สร้าง และเขียนเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาใดวิชาหนึ่งตามหลักสูตรของ สถาบันการศึกษา โดยศึกษาความมุ่งหมายและเนื้อหาสาระของหลักสูตร เพื่อนำมาจัด กิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างสอดคล้องกับสภาพการสอนจริง เอกสาร ประกอบการสอนต้องมีเนื้อหาสาระที่ถูกต้อง มีข้อมูลอ้างอิง มีระบบขั้นตอนในการ เรียน การจัดทำรูปเล่มอาจตีพิมพ์หรือถ่ายสำเนาเย็บเล่มก็ได้ และได้สอดคล้องกับสุนัน ทา สุนทรประเสริฐ (2544) ได้กล่าวว่า เอกสารประกอบการเรียนการสอน คือ เอกสาร ที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนของครู หรือประกอบการเรียนของ นักเรียนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ควรมีหัวข้อเรื่อง จุดประสงค์ เนื้อหา สาระและกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด รวมถึงขั้นตอนการผลิตเอกสาร ประกอบการเรียนการสอน สามารถสรุปได้ 10 ขั้นตอน คือ 1. การวิเคราะห์ปัญหาและ สาเหตุจากการเรียนการสอน เพื่อการสร้างเอกสารประกอบการสอน 2. การศึกษา หลักสูตรโดยละเอียดเพื่อวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์และกิจกรรม 3. การเลือกเนื้อหา ที่เหมาะสม แบ่งเป็นบทเป็นตอนหรือเป็นเรื่องเพื่อแก้ปัญหาที่พบ 4. การศึกษารูปแบบ ของการเขียนเอกสารประกอบการสอน และกำหนดส่วนประกอบภายในของเอกสาร ประกอบการสอน 5. การศึกษาค้นคว้า รวบรวมเนื้อหาสาระจากตำราเอกสารที่ เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างจุดประสงค์เนื้อหา วิธีการและสื่อประกอบเอกสารประกอบการ สอน 6. การเขียนเนื้อหาในแต่ละตอนโดยละเอียด ซึ่งอาจจะแบ่งเป็นหัวข้อใหญ่และ หัวข้อย่อย รวมทั้งภาพประกอบ แผนภูมิ และข้อทดสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ กำหนดไว้ 7. การส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ นำผลที่ได้มาพิจารณาเพื่อปรับปรุงส่วนที่ บกพร่อง 8. การทดลองใช้ในห้องเรียนและเก็บบันทึกผลการใช้ 9. การนำผลที่ได้มาใช้ พิจารณาและปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง 10. การใช้จริงเพื่อแก้ปัญหาจากข้อ 1

ดังนั้น สามารถสรุปได้ว่า เอกสารประกอบการเรียนการสอน หมายถึง เอกสารที่ผู้สอนเรียบเรียงเขียนขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง มีเนื้อหา ข้อมูลอ้างอิงที่ถูกต้อง มีขั้นตอนในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพิ่มเติม เช่น สรุป สาระของเนื้อหาวิชาพร้อมทั้งแบบฝึกหัด มีหัวข้อเรื่อง จุดประสงค์ เนื้อหา สาระและ กิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามที่หลักสูตรกำหนด

ตามวัตถุประสงค์ที่ 3 นำคู่มือไปจัดอบรมเพื่อพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มตัวอย่าง ที่ต้องการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาจีนซึ่งเป็นผู้ให้บริการนวดแผนไทย จำนวน 10 คน เป็นเวลา 30 ชั่วโมง โดยการอบรมจะเน้นการสื่อสารด้านการฟังและการพูด เริ่ม

จากการฝึกการออกเสียงที่ถูกต้อง คำศัพท์เกี่ยวกับการนวดแผนไทย บทสนทนาที่ใช้ในการนวดแผนไทย การฝึกการแต่งประโยค การจับคู่สนทนา และขั้นตอนสุดท้าย คือ การฝึกปฏิบัติจริงโดยให้นักศึกษาจีนที่มาเรียนภาษาไทยเป็นผู้เข้ารับบริการเพื่อทดสอบการสื่อสาร การประเมินผลการพัฒนาทักษะทางด้านภาษาจีนจะใช้การสังเกตและแบบประเมินจากแบบทดสอบ ดังนั้น ผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยพบว่า ค่าเฉลี่ยทักษะภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยโดยใช้คู่มือภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยของผู้เข้าอบรมก่อนการอบรมเท่ากับ 5.2 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 และค่าเฉลี่ยหลังการอบรมเท่ากับ 8.90 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.20 เมื่อเปรียบเทียบทักษะภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยของผู้อบรมระหว่างก่อนอบรมกับหลังการอบรมพบว่า ค่าสถิติ t มีค่า 2.60 ผู้เข้าอบรมมีคะแนนเพิ่มสูงขึ้น แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการในการเรียนที่สูงขึ้น แต่ค่าคะแนนไม่ได้สูงมาก การอบรมเป็นการอบรมระยะสั้นและผู้อบรมเป็นวัยทำงาน บางท่านคุณวุฒิพออ่านออกเขียนได้ บางท่านวัยวุฒิค่อนข้างสูง มีเวลาในการอบรมไม่ต่อเนื่อง เป็นภาษาใหม่สำหรับผู้เข้าอบรมและยังต้องเผชิญกับสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จึงทำให้ผลของค่าคะแนนก่อนและหลังการอบรมไม่ได้เพิ่มขึ้นสูงมาก ซึ่งสอดคล้องกับสวพิชญ์ ตันตะพันธ์ (2560) ในการเรียนแบบหลักสูตรระยะสั้นนั้นเหมาะสำหรับผู้เรียนในวัยทำงานได้เป็นอย่างดี เนื่องจากใช้เวลาในการเรียนไม่มาก มีการเรียนที่เน้นเฉพาะด้าน ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน ได้ผลเร็ว และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง แต่การเรียนภาษาจีนในหลักสูตรระยะสั้นยังมีปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียน ได้แก่ ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นวัยทำงาน มีเวลาในการเรียนไม่สม่ำเสมอ ซึ่งการพัฒนาให้ได้ผลดีจะต้องอาศัยความร่วมมือทั้งผู้เรียนและผู้สอน สอดคล้องกับงานวิจัยของอทิติยา สวयरูป (2556) ที่กล่าวว่า กระบวนการจัดกิจกรรมการสอนด้วยวิธีแบบร่วมมือต้องมีการเสริมแรงที่ช่วยให้สมาชิกในกลุ่มมีความกระตือรือร้นที่จะทำภารกิจหรือหน้าที่ที่ตนได้รับให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้เรียนแต่ละคนจะพยายามฝึกฝนทักษะเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ด้วยการทำงานทบทวน คิดไตร่ตรอง และสรุปเนื้อหาสำคัญ ผู้เรียนจะเกิดความภาคภูมิใจและพยายามทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การเรียนภาษาต้องได้รับการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการฟัง ด้านการพูด ด้านการอ่าน และด้านการเขียน โดยการเรียนรู้ภาษาที่เห็นผลชัดที่สุด คือ การหมั่นฝึกฝนและทบทวนคำศัพท์อย่าง

สม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับกฎเทพ ประภากร (2560) ดังนั้น ผู้วิจัยต้องหาวิธีการสอนให้กับกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยได้นำไปใช้ในการอบรม ดังนี้

1. ด้านการฟัง ผู้วิจัยเองได้อัดเสียงเนื้อหาแต่ละเรื่องเป็นไฟล์เสียงให้กับผู้อบรมหลังจากที่อบรมในแต่ละเนื้อหาเพื่อให้ผู้อบรมแต่ละท่านได้ฟังและทบทวนได้ด้วยตนเองหลังจากที่เสร็จสิ้นการอบรม

2. ด้านการพูด เนื้อหาของแต่ละบทค่อนข้างมาก ดังนั้น ผู้วิจัยต้องสรุปคำศัพท์และประโยคสนทนาที่จำเป็นของแต่ละบท ก่อนการอบรมเรื่องถัดไป ผู้วิจัยต้องทบทวนเนื้อหาที่อบรมไปแล้วให้ทุกคนฝึกพูดโดยเลือกคำศัพท์ และยกตัวอย่างบทสนทนาทั้งภาษาไทยและภาษาจีนสลับกันไป พยายามให้ผู้อบรมได้ฝึกการพูดให้มากที่สุด รวมถึงให้ผู้อบรมอัดเสียงตัวเองส่งตามแบบฝึกหัดที่มอบให้ ผู้วิจัยฟังแล้วนำไปปรับแก้ให้กับผู้อบรมท่านนั้นเพื่อให้การออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาจีน โดยนำเอาการออกเสียงของภาษาไทยที่สามารถเทียบเสียงได้จากสิ่งรอบข้างมายกตัวอย่างให้ผู้อบรมได้ออกเสียงได้ถูกต้อง เช่น

左 zuǒ (จั่ว) แปลว่า ซ้าย ผู้วิจัยได้ออกเสียงคำว่า “จั่ว” หลังคาบ้าน

卡 kǎ (ซ่า) แปลว่า การ์ด ผู้วิจัยได้ออกเสียงคำว่า “ซ่า” พิซซวน ซึ่งเป็นการสร้างการจดจำและออกเสียงได้ดียิ่งขึ้น เป็นต้น

3. ด้านการอ่าน ด้วยคุณวุฒิแต่ละท่านที่อบรมมีความแตกต่างกัน และไม่เข้าใจกฎเกณฑ์การสะกดคำ ทำให้การออกเสียงเพี้ยน สอดคล้องกับสูตรรัตน์ วงศ์กระจำจ่าง (2562) นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้พินอินในการเขียนกำกับกับการออกเสียงแล้ว ผู้วิจัยต้องใช้ภาษาไทยเขียนกำกับกับการออกเสียงเพิ่มอีกภาษาหนึ่ง เพื่อให้ง่ายต่อการอ่านให้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงภาษาจีน

4. ด้านการเขียน การอบรมครั้งนี้อาจไม่ได้เน้นในเรื่องการเขียน แต่ฝึกการเขียนโดยใช้พินอินหรือภาษาไทยในการกำกับเสียงโดยการให้ผู้อบรมฝึกแต่งบทสนทนาระหว่างผู้อบรมกับผู้มาใช้บริการ เพื่อให้ผู้อบรมฝึกการเขียนบ่อย ๆ จะช่วยให้เกิดการพัฒนาไปอีกขั้น

การเรียนภาษาในวัยอายุมากกว่า 30 ปีขึ้นไป จะเห็นได้ว่า การรับรู้ การจดจำจะช้าลงซึ่งต้องใช้เวลาในการเรียนรู้มากกว่าเดิม ทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อกับการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ และกังวลว่า จะเป็นปัญหาให้กับคนที่ร่วมอบรมด้วยกัน ดังนั้น ผู้วิจัยต้องสร้างกำลังใจให้กับผู้อบรม คอยพูดซ้ำ ทั้งคำศัพท์และการสนทนา

องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการวิจัยนี้ทำให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับคู่มือภาษาจีนในการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทย ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การสร้างคู่มือภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยซึ่งจัดเรียงข้อมูลแบ่งออกได้เป็น 18 หมวด รวมถึงการจัดเรียงข้อมูลที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้จริง

ประเด็นที่ 2 การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบสื่ออื่น ๆ ในการนำไปเผยแพร่ให้กับผู้ที่สนใจและสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านภาษาและให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน

สรุป

จากการวิจัยเกี่ยวกับผลการศึกษาข้อมูลและวิเคราะห์เกี่ยวกับประโยชน์ที่ใช้อยู่ในการนวดแผนไทย สามารถแบ่งได้ทั้งหมด 18 หมวด ส่วนผลการตรวจสอบประสิทธิภาพของคู่มือเพื่อหาค่าสอดคล้องของเนื้อหา (IOC) ในคู่มือจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ผลรวมของคะแนนพิจารณาได้เท่ากับ 3 ดังนั้น ค่า IOC จึงเท่ากับ 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า คู่มือมีประสิทธิภาพ มีความสอดคล้อง เชื่อถือได้และความพึงพอใจของผู้อบรมที่มีต่อเอกสารประกอบการอบรม โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด และผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยพบว่า ค่าเฉลี่ยทักษะภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยของผู้เข้าอบรมก่อนการอบรมเท่ากับ 5.2 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 และค่าเฉลี่ยหลังการอบรมเท่ากับ 8.90 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.20 เมื่อเปรียบเทียบทักษะภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยของผู้อบรมระหว่างก่อนอบรมกับหลังการอบรมพบว่า ค่าสถิติ t มีค่า 2.60 ผู้เข้าอบรมมีคะแนนเพิ่มสูงขึ้น แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทักษะภาษาจีนเพื่อการทำงานสำหรับพนักงานนวดแผนไทยของผู้เข้าอบรมในครั้งนี้มีทักษะเพิ่มสูงขึ้นทำให้ช่วยลดปัญหาในการสื่อสารผิดพลาดระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการน้อยลง

เอกสารอ้างอิง

กรุงเทพธุรกิจ. (13 ธันวาคม 2562). 'นวดแผนไทย' ขึ้นทะเบียน 'ยูเนสโก' เป็นมรดกวัฒนธรรมฯ. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2563, จาก <http://bangkokbiznews.com/news/detail/858092>.

- ณัชยา อ่ำขำ และคณะ. (2551). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเรื่องระบบจำนวนเต็ม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- พสุนิต สารมาศ และคณะ. (2551). *ศึกษาหมอนวดแผนไทย: ผู้ให้บริการส่งเสริมสุขภาพในจังหวัดเชียงใหม่. รายงานการวิจัย. สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการ การเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้.*
- ภูเทพ ประภากร. (2561). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้ กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา ภาษาจีน การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9 “Local and Global Sustainability: Meeting the Challenges and Sharing the Solutions”. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน สุนันทา. วันที่ 20 มีนาคม. หน้า 1053-1063.*
- สนม ครุฑเมือง. (2549). *การเขียนเชิงวิชาการ. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.*
- สุดารัตน์ วงศ์กระจ่าง. (2562). *การศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านออกเสียงสัทอักษร ภาษาจีนกลางของผู้เรียนชาวไทย. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นวัตกรรม สร้างสรรค์สังคม: การประชุมวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ระดับชาติ ครั้งที่ 2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. วันที่ 5-6 สิงหาคม. หน้า 373-386.*
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). *การผลิตเอกสารประกอบการเรียนการสอน. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.*
- สุวพิชญ์ ตันตะพันธ์. (2560). *แนวทางการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาจีนหลักสูตร ระยะสั้นสำหรับผู้ใหญ่. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยพาร์อิสเทอร์น. 11 (1), 20-34.*
- อติติยา สวอรูป. (2556). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศเรื่องคอมพิวเตอร์เบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วย การเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD. รายงานการวิจัย. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.*
- TAT Review Magazine. (ม.ป.ป.). *Crazy Rich Chinese Travelers นักท่องเที่ยว จีน รุ่นใหม่ ใช้จ่ายสูง. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2563, จาก <http://gg.gg/v6ga6>*